Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31243
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">>

dns iterum aduocaret eam, Motus itaq; iohs petitio
ne uiri & modestia drusiane accedens adsepulcrū & ma
nū ei tenens. ac dnm deprecat ait, Drusiana surge in no
mine ihu xpi dni nri. surge in glā ei. Que surgens as
cendit de tumulo. & cū uidisset se nudam. in illo tenui
tantū uelamine causam quesiuit quā ubi abaplo cog
nouit. honorificauit dn ac se induit, Deinde respiciens
fortunati corpus iacere. ait ad iohem, Peto & hic resur
gat. qui auis funeris mei se prebuerit pditorem, Qd ubi
audiuit callimachus. rogare cepit. ne hominem impro
bum resuscitare uellet cui in centuo precipitat sit in
furorem. ne eū etiā que ei audierat grā ñ teneret. eo qd
dese tantū & drusiana resultauerit uenerabilis illi uo
cis oraculū, Dignum inquit morte iudicauit quem
dignum resurrectione ñ pdidit, Cui respondit iohannes.
Non dicim filii malū pmalo reddere. nam & nos pec
catores sum. qui grauia cōmisim. & pdnm nrm ihm xpm
merum miam. qui ñ putauit mala pmalis ee redden
da. s; penitentia & conuersatione sepliienda delicta, S;
s; michi ñ pmittis ut fortunat resurgat drusiane hoc
mun atq; opus erit omps. qui concessisti ut hee tam mi
randa opa tua cernerem. qui me consortem nominis hui
ee uoluisti. qui denique contulisti m ut ñ solū te ipsa cog
noscerem. s; etiā maritū consortio quodā germanitatis
agnoscerem. qui mortem elegisti meam. ut separata pau
lisp a corpe magis eem tua. qui iuuenem istū obire iussisti
ut in eo culpa moreret uita repareret. Et nunc igit dne
ne despicias preces famule tue. iube fortunatum resur
gere & si pditor ms ee temptauerit. Et adprehendens ma
nū ei ait, Surge fortunate in nomine ihu xpi nri dni
& dei. Qui cū surrexisset. & uidisset drusianam resuscitatam
callimachu dno credidisse. in grat salutis sue ait mori
sibi meli fuisse. quā resuscitari neuideret qd etiam ad
illos uirtutis grā puenisset, Que aspiciens iohs ait, Hoc